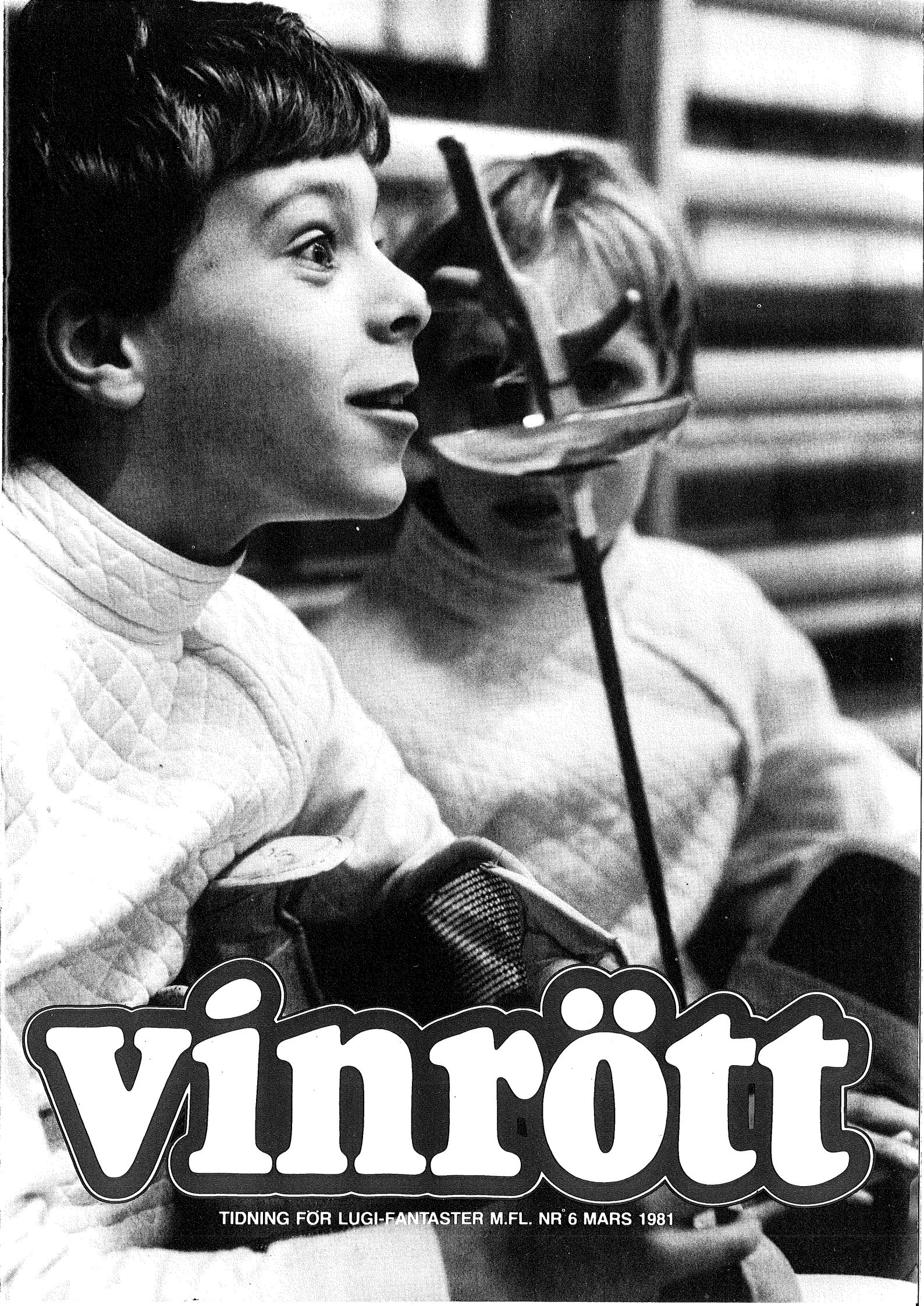




Vinrött

TIDNING FÖR LUGI-FANTASTER M.F.L. NR 6 MARS 1981

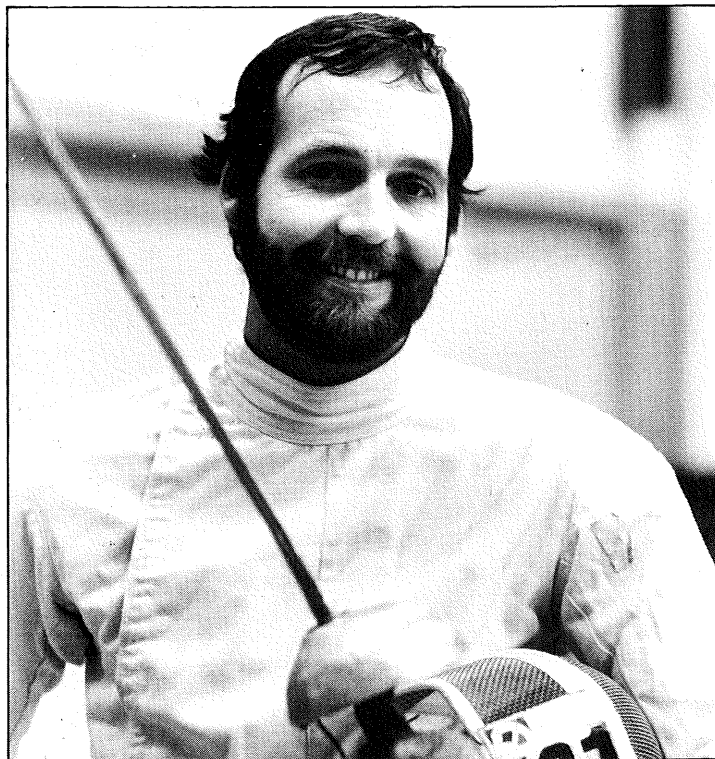


Foto: PER LINDSTRÖM

ROLF

— ädlingen i LUGI-familjen!

Det började med en affisch: "Kom och fäktas i LUGI!" I dag är han en av de största idrottsmännen i Sverige genom tiderna.

• Fyra OS – fyra finaler, ett OS-guld.

• Tio VM – fem VM-guld, ett VM-silver, fyra VM-brons.

• Bragdmedaljör 1973. Tio SM-tecken. Två världscup-segrar.

Rolf Edling, 37 – ädlingen i LUGI-familjen!

Han är den som givit LUGI mest och bäst PR, den mest framgångsrika idrottsmannen genom tiderna i de vinröda färgerna, en av de största idrottsmännen i Sverige.

För vem kan konkurrera med Rolf Edling i framgångar?

Men nu blir det inga fler VM- och OS-medaljer i prissamlingen på Korsgatan.

Familjen, studierna och ryggen har fått Rolf att lägga värjan, visiret och tävlingsdräkten på hyllan.

– Jag vill inte säga att jag lagt av, för jag står ändå mitt i fäktning-

en i LUGI, som fäktmästare, tränare och sparring. Men mina ambitioner ligger numera på mina elever. Det är bara tävlingsfäktandet jag slutar med.

Men inte heller den biten tänker han släppa direkt.

När det är dags för SM i Göteborg om några månader finns han förmodligen i startfältet – elitmotionären Rolf Edling, en fäktningens Sven-Åke Lundbäck.

Om inte ryggen säger definitivt nej. Just nu dras Rolf med besvär i ryggen, förmodligen sliten efter 15 års hård träning och tävling i världseliten.

– Jag skulle nog kunna platsa i landslaget än ett tag, men jag vill inte. Jag kan inte lägga ner den tid som behövs och vill inte ställa upp otränad och dålig. Jag kan nog fortfarande göra en och annan toppmatch, men inte en serie av bra matcher som krävs i en tävling.

– Det känns skönt att lägga av tävlandet och kvantitetsträningen. Visst vänjer man sig vid det, men jag skulle inte vilja rekommendera ungdomar att ge sig in i det.

– Du får hela tiden lägga andra intressen åt sidan eller skjuta dom framför dig. Tänk i sommar har jag mitt första fria sommarlov på länge,

mycket länge. Bada, segla... Dåliga somrar? Det vill jag se med egna ögon först...

Vad har då fäktningen och elitidrotten gett Rolf?

– Jag tänker osökt på andra idrottsmän som får frågan och svarar: "resorna och kamraterna". Men för mig har resorna varit ett gissel och kamrater hade jag nog haft fler om jag inte idrottat.

– Vad som sporrat mig att fortsätta är nog framgångarna, tävlingsresultaten, att sätta upp ett mål och se om det höll. I början gick det så lätt att jag nästan skändes...

Rolf började tävlingsfäktas sent, när han var över 20 år gammal.

Han kom till Lund 1964 för att läsa, "något seriöst" som han säger, men det blev mest strökurser, fester, bräde och schack.

En dag fick han se en affisch på en anslagstavla: "Kom och fäktas i LUGI!" Det gjorde Rolf...

Redan under skoltiden i Sigtuna – dit han pendlade från hemmet i Bombay i Indien där hans föräldrar arbetade – hade han provat på lite fäktning, men där höll han på med allt: simmade 50 m fritt på 27,9, saxade 1,86 i höjdhopp, tog fyra-fem skol-DM i friidrott, brukade ha full pott på gevärsskjutningen.

– Att det blev fäktning var nog mest en slump. Jag såg affischen och tänkte "det där har jag ju hållt på med lite förut...". Jag gick dit för att ha något att göra, aktivera mig som de flesta studenter vill efter någon termin.

– Jag hade förmånen att få Francesco Gargano som tränare. Han såg nog rätt snart att det gick att göra något av mig, gav mig en stil som passade min fysiologi och mitt psyke, gav mig ett sätt att tänka taktiskt.

Några år senare hade Rolf kvalificerat sig till sitt första VM, kom fyra i lag, någonstans mellan 25:e och 32:a plats individuellt.

Sedan har framgångarna duggat – OS- och VM-medaljer, Bragd-

guld, Rundtursmedaljer och lundapokaler, världscupsegrar och SM-tecken...

Nu är det Rolf som är fäktmästare i LUGI, lärare och sparring för de 120 medlemmarna som tvingas hålla till i Lovisaskolans ruffiga och otidsenliga lokaler sedan Palaestra brann i fjol våras.

Har han några "nya Rolf Edling" på gång?

– Jag har en jätligt duktig elev, Bobby Malmström, 18 år. Skånsk skolmästare, bäste junioren i Skåne. Han kan bli något.

Bobby och de andra fäkteleverna, familjen, fru och två barn, och skolan är Rolfs liv numera.

Han är mitt uppe i en ny yrkesutbildning. Tidigare har han en universitetsexamen i kulturhistoria och museivetenskap bakom sig.

– Men det var Sveriges hårdaste bransch jag gav mig in på. Det fanns inga jobb, bara projekt som plötsligt tog slut.

I fjol våras började han på tandläkarhögskolan i Malmö – och fick varning för dålig närvaro första terminen...

– Men jag missade inte en tenta, trots den hårda OS-satsningen.

OS-satsningen innebar att Rolf var hemifrån över 100 dagar – tio veckolånga träningsläger, fyra-fem kortare, tio uttagningsstävlingar på fyra dagar. Plus träning varje ledig kväll hemma i Lund.

Ändå höll de minutiösa förberedelserna på att spolieras. Först blev Rolf skadad på försäsongen. Sedan brann Palaestra och bla Rolfs alla värjor förstördes.

Trots det kom han fyra i den individuella tävlingen i Moskva. Bara en stöt från silver. Bara en seger från omfäktning om gullet mot blivande segraren Johan Harmenberg.

Ett individuellt OS-guld – det hade varit en rättvis avslutning på karriären för Rolf Edling, den STÖRSTE!

Lars Holmström

Olympiska spel

Mexico 1968 – ställde ej upp individuellt, stryk direkt för laget.

München 1972 – sexa individuellt, femma i lag.

Montreal 1976 – femma individuellt, guld för laget.

Moskva 1980 – fyra individuellt, femma i lag.

Världsmästerskap

1967 – långt ner i prislistan individuellt, fyra i lag; 1969 – oplacerad individuellt, brons i lag;

1970 – åkte ur i kvartsfinal individuellt, femma i lag; 1971 – brons både individuellt och i lag;

1973 – guld individuellt, brons för laget; 1974 – guld både individuellt och i lag; 1975 – sjuva individuellt, guld i lag; 1977 –

silver individuellt, guld i lag; 1978 – 13:e individuellt, brons i lag; 1979 – nia individuellt, femma i lag.

Svenska mästerskap

Tio SM-tecken: fem i lag, fyra i värja, ett i florett (Rolfs första SM).

Svenska Dagbladets Bragdmedalj 1973

Världscupen

Totalsegrare 1973 och 1974.

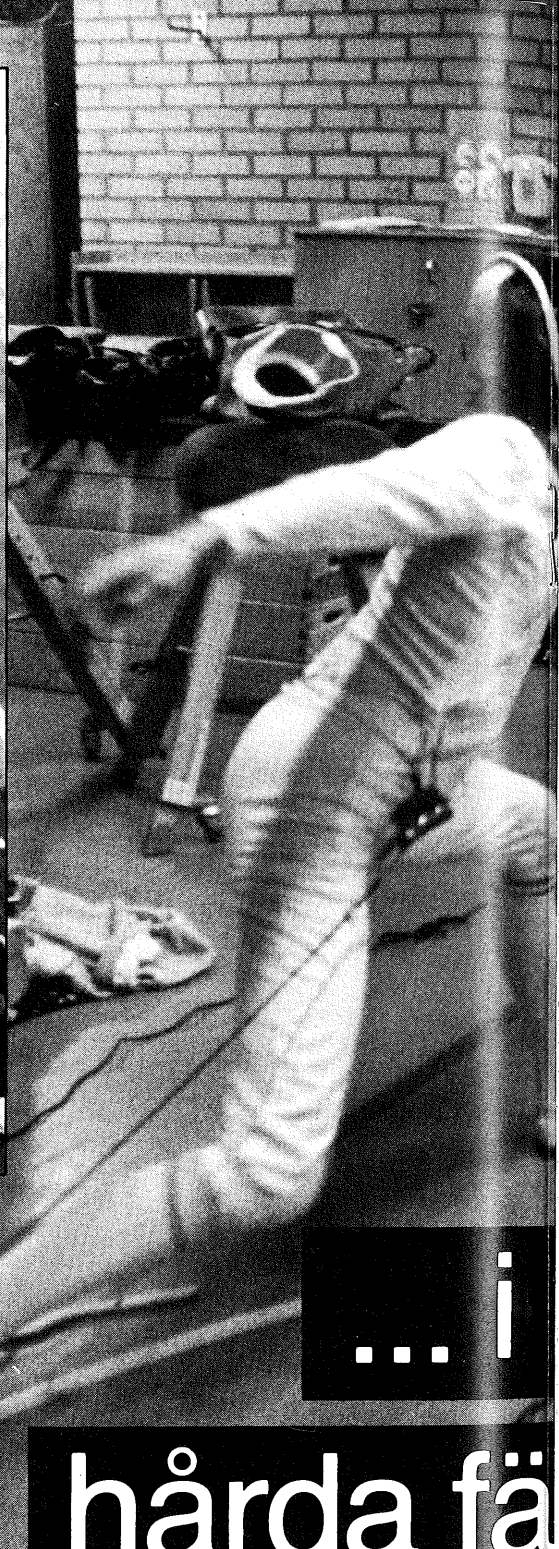
"Trots bragdguldet 1973 var 1975 min bästa säsong. Jag gick igenom lagtävlingen utan förlust. Jag borde vunnit individuellt också, men åkte ut på en dålig match."

"att fäkta är inte att slåss..."

– Att fäkta är inte att slåss: om en florettfäkterska som nybörjare ger sig upp på en pist med den tron, får hon snabbt känna sig besegrad, för att inte säga överlistad, av en motståndare som har förstått att fäktning handlar lika mycket om skarp tankekoncentration, slug taktik och reaktionssnabbhet, som fysisk uthållighet, teknik och snabba rörelser.

De psykiska egenskaperna hos en fäktare är alltså minst lika utslagsgivande som de fysiska.

Säger Ingrid Sarlöv (tv) här tillsammans med Catja Zuch.



... i

hårda fä

Trångt i Lovisaskolans lilla gymnastiksal som är fäktarnas tillflyktsort efter branden på Palaestra förra våren. Återuppbygg Palaestra, kräver fäktarna liksom övriga LUGI-motionärer.

Fäktträning under ledning av Rolf Edling och Richard Sotto på Lovisaskolan, Sofiaparken, varje måndag 17–18 (upp till 13), 18–19.30 (övriga), tisdagar, torsdagar och fredagar 17–19.

LUGI:s fäktsektion hade under 1980 117 medlemmar. Ord- förande: Rolf Edling, 046-1150 11.

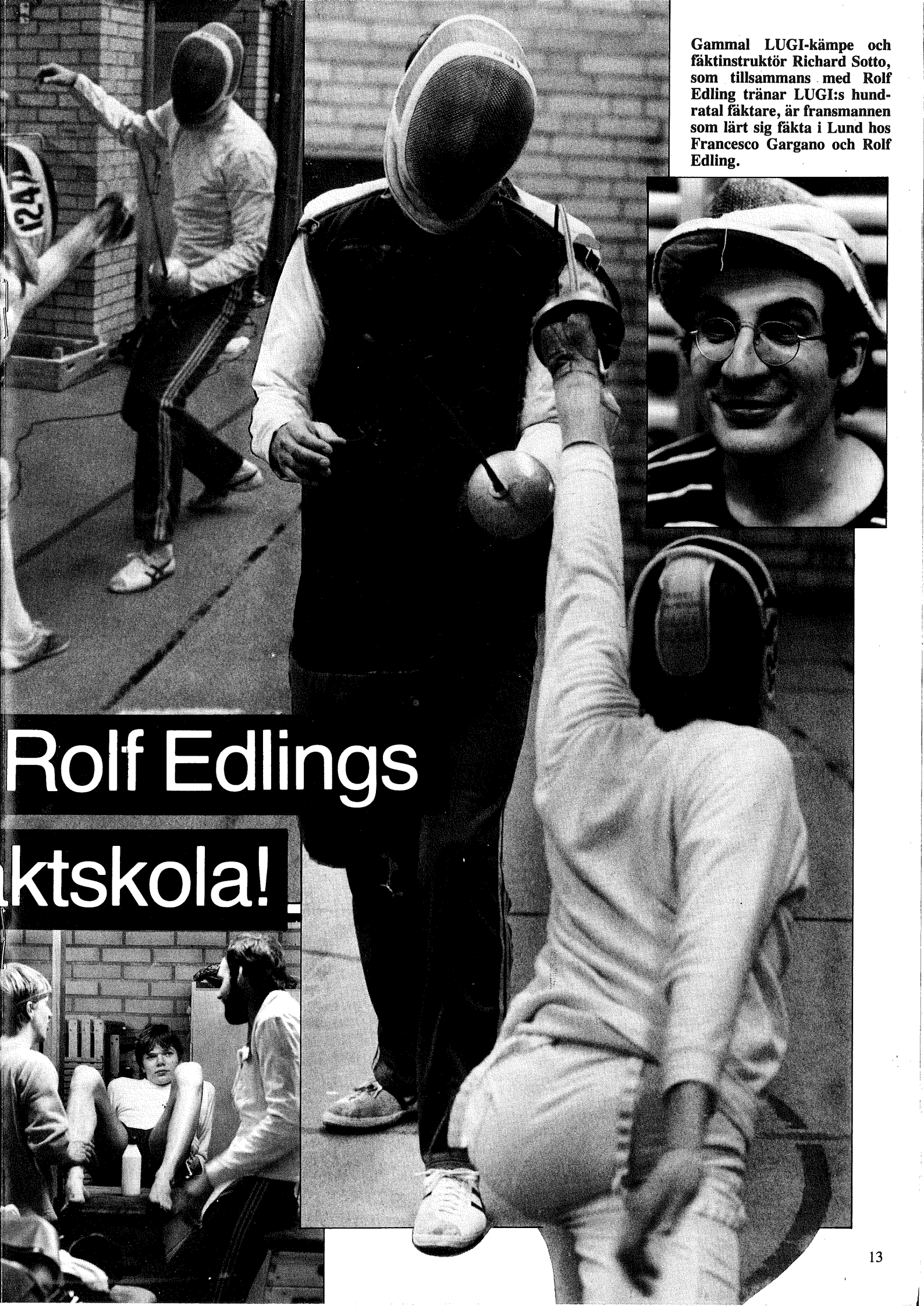


Juniorer och fäktmästaren. Bobby Malmström går till anfall mot LUGI:s och universitetets fäktmästare Rolf Edling på träning en fredagkväll (bilden ovan).

Paus i fäktträningen. Två lovande knattar, Hampus Dahl och Axel Hansson, tillsammans med fäkttränaren Richard Sotto (tv).

Fäktbilder: Per Lindström

Efter träningen. Lite massage och en pratstund före duschen. Frv Martin Hellberg, Bobby Malmström och Rolf Edling (th).



Gammal LUGI-kämpe och
fäktinstruktör Richard Sotto,
som tillsammans med Rolf
Edling tränar LUGI:s hund-
ratal fäktare, är fransmannen
som lärt sig fäkta i Lund hos
Francesco Gargano och Rolf
Edling.

Rolf Edlings fäktsskola!

